

SÝRIA

Navn: Arousiag
Berberian Hammer
Aldur: 40
Fødd: Kuwait
Uppvaksin: Aleppo, Sýria
Bústaður: Hvalba

at ferðast aftur í býnum, sigur Arousiag.

Hennara besta vinkona har yviri greiðir henni frá, at í farnu viku fóru sýrar á gøtuna at feiðra, at tað nú umsiðir er vón fyri framman.

– Bumburnar bresta ikki longur, arbeiðspláss byrja so smátt at lata upp aftur, og fólk kunnu fara aftur í skúla, sigur Arousiag.

Men myndin úr miðlunum er ein heilt onnur.

– Í eystara partinum av Sýria er enn rumbul. Men tað eru ikki vanligir syrar, sum eru blandaðir upp í tað. Tað eru uppreistrarbólkarnir, sum hava verið við til at ført kríggi í Aleppo, sum Assad nú roynir at basa, sigur Arousiag.

Meirilutin stuðlar Assad

Syriski forsetin er ein einaræðis-harri og í hesum partinum av heiminum halda vit sum regul, at tað er eitt ringt ting. Men Arousiag er ikki samd í, at Assad skal burtur

úr sessinum.

– Eg haldi hann hevur verið ein góður forseti, og hann vil tað besta fyri landið, sigur Arousiag og vísir á, at hennara vinfólk uppliva tað sum, at tað er Assad, sum nú hevur fingið frið í pørtum av Aleppo.

– Kríggið seinastu árin hevur verið ræðuligt. Skúlar, kirkjur og heim eru bumbað sundur og saman, og fólk eru flýggjað og dripin av uppreistrarbólkunum, ISIS og øðrum, greiðir Arousiag frá.

Men beint nú stendur betri til. – Eg tosaði við vinfólk hjá mær aftur fyri tveimum døgum síðani, tí eg las um ræðuleikarnar í Aleppo í hesum døgum. Tey søgdu seg einki vita um hatta, sigur hon.

Hennara afturmeldingar úr Aleppo eru, at tað er givið, at tá í kríggj er á skránni, so vera tað eis-ini sivil fólk, sum lata lív.

– Kríggj kostar sivil lív eisini, tað vita vit, og tað vita vinfólk míni í Aleppo. Men teirra meting er, at Assad roynir at verja syrnar, sigur Arousiag.

Eftir hennara tykki blanda miðlarnir tað saman, sum gongur fyri seg.

– Hvørji eru hesi fólkini, sum eru innisperrað. Eru tað sýrar? Ella eru tað uppreistrarbólkar og teirra familjur, sum nú vera rikin úr býnum, spyr hon.

Hennara fatan er, at miðlarnir ikki hava skilt, hvussu støðan veruliga er.

– Tað virkar fyri mær sum, at vesturheimurin hevur onkra dagsskrá fyri at fáa Assad burtur frá valdinum. Men tað er ikki tað, sum syrar vilja. Kanningar har vísa, at yvir 80 prosent vilja hava Assad sitandi. Og tey eg kenni uppliva tað í øllum førum sum, at hann er tað besta alternativivi tey hava. Hygg eftir hinum londunum, har einaræðisharrar eru fjernaðir. Hvat er blivi betri av tí, spyr Arousiag og vísir á, at í Sýria er einki annað boð upp á, hvussu ella hvør skal stýra landinum og halda uppreist-rarbólkunum afturi.

barbara@sosialurin.fo

Fakta um kríggi í Aleppo

Norðari parturin av Aleppo var lyklastaðið í krígnum millum allieraði hjá Assad og tey, sum vildu hava hann frá. Í november í ár megnaði syriska stjórnin at kroysta upp-reistrarfólkini til eystarapartin av býnum og nú halda tey til í sera lítlum øki. November álopið verður mett at vera sera ógvusligt og brutalt. Fleiri tíggu túsund sivil eru flýdd frá krígspørtunum í Aleppo, og ST sigur, at fleiri hundrað eru horvin. 15. desember samdust báðir allir partar um at steðga við bardaganum. Uppreistarfólkini vórðu fangað í sera lítlum økið, saman við fleiri túsund sivilinum, og her komu tey undir ógvusligt bumbu álop, og tískil megnaðu partarnir at koma til eina semju um at steðga við stríðnum. Síðani hava avtalur verið gjørdar um, at uppreistarfólk og sivil sleppa at flýggja frá Aleppo, men enn er ikki friður í eystara partinum. Tað var í juli 2012, at Aleppo gjørdist karmur um eitt sera blóðugt kríggj.

Katrin á Neystabø, aðalskrivari í Amnesty International Føroya Deild

Amnesty mótmælir krígsførsluni, og átar allar partur í hesum stríði fyri, at tað eru so nógv sivil, sum lata lív. Mann kann spyrja, hvør hevur skuldina? Hvør er tann óndi, og hvør er tann góði? Hvør hevur rætt, og hvør hevur skeivt? Men í veruleikanum kenna vit ikki svarið. Og tað er nokk ikki eitt einfalt svar. Tað týðningarmesta í løtuni er at hjálpa teimum sivilu, tí tað er eingin ivi um, at tað eru ógvuliga høg tøl av menniskjum, sum eru ósek offur í hesum stríði. Frá okkara vibrerandi I-phonum í okkara egnu hondum sigga vit myndir av sundirsorlaðum sjúkrahúsinum, har børn desperat leita eftir sínum foreldrum, sum tíverri ongantið sloppu undan múrsteinunum í einum bumbaðum íbúðarbyggnini. Hetta er veruleikin í fleiri pørtum av Sýria, men ikki í øllum pørtunum, heldur ikki í øllum pørtunum av Aleppo. Tað hevur alstóran týðning, at altjóða samfelagið sleppur framat at eygleiða, skjalprógva og revsa ábyrgdarhavarar fyri sorgarleikurnar í Sýria. Og í hesi løtu stríðist Amnesty og onnur fyri at fáa óheftar eygleiðarar inn í Sýria at tryggja at evakueringarnar úr eystara parti av Aleppo fara trygd fram. Men tað er avbjóðandi, og hóast vit framvegis illa kunnu útpeika endaligar syndarar, so mugu vit ikki fordøma eitt heilt fólk. Boðskapurin hjá Amnesty er tí, lat okkum ikki fordøma hesi menniskju. Lat okkum heldur hyggja inneftir og spyrja, hvør er okkara ábyrgd?